בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

# יום ד', כ"ח ב תשס"ה (09 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כאמור, באותו יום אתמול, **כ"ז באדר א'**, לפני 54 שנה... נשיא המדינה, ד"ר חיים וייצמן, הודיע ליושב-ראש הכנסת כי ...הובהר לו שאין אפשרות להקים ממשלה יציבה... [ספר המאה]

**הרקע למשבר זה, כאשר מדינתנו היתה עוד ב"חיתולים" שלה:**

**שר הדתות, הרב יהודה מימון, התפטר** ב-ח' באדר א' [14 בפבר' 1951] **על רקע החינוך במחנות העולים** והכפיה ה'חילונית'. בעקבות ההתפטרות החל המשבר, שהביא בסיומו להתפטרות הממשלה ולהקדמת הבחירות לכנסת ה- 2. בעקבות ההתפטרות, נכשלה הממשלה בהצבעת אי-אימון בכנסת, ודוד בן גוריון הודיע על התפטרותו. ביום ההתפטרות הוא נשא בכנסת אחד הנאומים החריפים ביותר בענייני דת ומדינה: "לא יהיה לאיש מונופולין על הדת במדינה. לא ניתן למפלגות הדתיות אפוטרופסות יחידה על החינוך הדתי [מה משמעו?! מג] ... שלוש שנים עשיתי כמיטב יכולתי."

**כעבור 10 ימים**, הציג בן גוריון ממשלת מעבר, אך זו לא זכתה לאימון הכנסת. ב- 23 בפברואר [י"ז באדר א'] הוחלט להקדים את הבחירות. התאריך נקבע ל- 30 ביולי [כ"ו בתמוז]. [ישראל 50]

φφφ

**<u>לקראת חודש אדר ב' והשבת הראשונה שבו, שבת שקלים:</u>**

**כל אחד מבני ישראל שמלאו לו 20 שנה** צריך היה לתרום מדי שנה בשנה לצורך קרבנות הציבור... ואינו נותנו בפעמים רבות – היום מעט ולמחר מעט – אלא נותנו כולו כאחת, בפעם אחת. כל שקלי התרומה שנתנו כל ישראל היו צריכים לבוא לבית המקדש **עד לראש חודש ניסן** שבכל שנה. לפי שבראש חודש ניסן היו תורמים מן הלשכה שכל השקלים באים לשם, ומוציאים משם כדי לקנות הקרבנות מן השקלים החדשים. **וצריך שיהא לכל ישראל חלק באותם הקרבנות (קרבנות הציבור) שבאים לכפר על כל ישראל.**

**לפיכך**, התחילו בראש חודש אדר להשמיע על השקלים, כדי שיכין כל אחד ואחד מחצית השקל שלו, ויתנו כל ישראל את שקליהם בעונתם. ב**ט"ו באדר** (שושן פורים), ישבו בשולחנות בכל עיר ועיר ותובעים בנחת. ומי שלא נתן עדיין, אין כופין אותו ליתן. ב**- 25 באדר**, ישבו במקדש לגבות. ומכאן ואילך, כופין את מי שלא נתן – עד שיתן.

**ותקנו החכמים**, שבשבת הסמוכה לאדר, או בשבת שחל בה ראש חודש אדר [כמו השנה], יהיו קוראים בתורה ב**פרשת שקלים** [שמות ל' 11-16], לפי שבשבת, כל העם נאספים לבתי כנסיות ובתי מדרשות ושומעים את הקורא בתורה. נמצא שקריאה זו בפרשת השקלים, **היא ההכרזה הראשונה** על מצווה זו לעשותה בעונתה. ועכשיו, ש(עדיין) אין בית המקדש קיים, ואין לנו קרבנות וגם מצוות מחצית השקל אינה נוהגת כחובה, אף–על–פי–כן אנו קוראים בתורה בפרשה זו במועדה, כדי שתיחשב לנו הקריאה בתורה כאילו קיימנו את המצווה בפועל, ככתוב [הושע יד 3]: "...ונשלמה פרים שפתינו." וחביבה מצווה זו של תרומת מחצית השקל על ישראל, כי ממנו למדים אנו לאהבה את כל אחד מישראל אהבה גדולה, שהרי כולם שווים לפני הקבה. והגדולה שבעבודות המקודשות, אלו קרבנות הכפרה, נעשית

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **<u>רביעי</u>** בשבת
**בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!**
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

# יום ד', כ"ח ב תשס"ה (09 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

עפ"י כל ישראל בשווה. אין עני ואין עשיר לפני המקום, ולא קרוב ורחוק, אלא כולם קרובים. וקרבן כולם עולה לריח ניחוח לפניו, לכפר עליהם על כל עוונותיהם. [ספר התודעה]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי** בשבת
**בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!**
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל